

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΖΕΒΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 8^η /21^η Ιανουαρίου 2022, ἔωρτάσθη ύπο τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἔορτή τῆς Ιερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ, ἥτοι τῆς μνήμης τῶν ἰδρυτῶν αὐτῆς Ἀγίου Ιωάννου καὶ Ἀγίου Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Ἐξ αὐτῶν ὁ μέν Ἀγιος Ιωάννης ὑπῆρξεν στῦλος καὶ φάρος τῆς Μονῆς, προσελθών εἰς αὐτήν ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Μητροπόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁ Ἀγιος Γεώργιος, ἐπίσης προερχόμενος ἐκ Κύπρου καὶ ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς τοῦ 614 μ.Χ. καὶ προσελκύσας μοναχούς εἰς αὐτήν καὶ ἐμψυχώσας αὐτούς καὶ πλῆθος Χριστιανῶν.

Ἐπί τῇ μνήμῃ αὐτῶν ὁ νῦν ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς καὶ ἀνασυγκροτήσας αὐτήν Κοινοβιακῶς Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος ἐδέχθη τόν Μακαριώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Τούς ἐν ἀγίοις συνασκήσαντας τόποις, ἐν τῇ Μονῇ του Χοζεβᾶ... ὕμνοις εὐφημήσωμεν τόν σοφόν Ιώαννην· σύν αὐτῷ Γεώργιον...»

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Οἱ Ἀγιοι Κτίτορες τῆς Ιερᾶς τοῦ Χοζεβᾶ Λαύρας Ιωάννης καὶ Γεώργιος, ἐν ταύτῃ συνησκήθησαν, οὐχί ἀσφαλῶς ἀμφότεροι ἄμα, ἀλλὰ τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ Πατράσιν ἔκαστος ἐν εἰλικρινείᾳ, ἐν ἀκεραιότητι, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ. Ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἐνότητι! Ἀρετάς, διά τάς ὅποιας ὁ Ἀγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος σημειοῦ:

«Καὶ οὕτω δύναται ὁμοφωνία πολλή καὶ εἰρήνη καὶ συμφωνία ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης κρατεῖν ἀλλήλους καὶ συνδιάγειν μετ' ἀλλήλων ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἀφελότητι καὶ εύδοκίᾳ θεοῦ» (ΒΕΠΕΣ Τόμος 41, Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, Όμιλ. Γ' 21,31, p. 156).

Καὶ πόσον πολυπόθητος καθίσταται εἰς τάς ἡμέρας κατά τάς ὅποιας διάγομεν, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, τηλικαύτη ὁμόνοια, ὁμοψυχία καὶ σύμπνοια ἐν τῇ Ἀγίᾳ ἡμῶν Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ!

“Ἡν (ὁμόνοιαν) καὶ εὔχόμεθα, ὅπως -διά πρεσβειῶν τῶν Ἀγίων Χοζεβιτῶν Ιωάννου καὶ Γεωργίου καὶ δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος -ἐπιτευχθῇ ἐν τέλει. Ἄμην!

Υἱῶς καλωσορίζομεν τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, εὔχόμενοι: Καλήν Πανήγυριν!»

Ἀκολούθως ἐτελέσθη ἀγρυπνία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ιωακείμ, τοῦ Ιερομονάχου τῆς Μονῆς π. Χρυσογόνου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ιεροδιακόνου π.

Εύλογίου, ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεών καί τῶν μοναχῶν Κλήμεντος καί Δανιήλ καί μετεχόντων μοναχῶν τινων ἄνευ προσκυνητῶν, κωλυομένων εἰσέτι ἐκ τοῦ covid.

Εἰς το Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τον θεῖον λόγον ἔχοντα ὡς ἔπεται :

«Μωϋσῆς καὶ Ἄαρὼν ἐν τοῖς ἰερεῦσιν αὐτοῦ καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τό ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τόν Κύριον, καὶ αὐτός εἰσήκουσε αὐτῶν ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρός αὐτούς. Ότι ἐφύλασσον τά μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τά προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς», λέγει ὁ ψαλμῳδός (Ψαλμ. 98,6-7).

Ἄγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἄγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Τό ἐν εἴδη περιστερᾶς καταβάν Άγιον Πνεῦμα ἐπί τῷ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ βαπτισθέντι Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ θείῳ τούτῳ εύναστηρίᾳ τοῦ Χοζεβᾶ, ἵνα τιμήσωμεν τήν ιεράν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Φαιδρά μέν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή τῶν Ἅγίων Θεοφανείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα τῶν Ἅγίων τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦτο διότι «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἄγίοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. 67,36) κατά τόν ψαλμῳδόν.

Ο θεομακάριστος Γεώργιος, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ ψαλμῳδοῦ «προσεδόκων τό σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τάς ἐντολάς σου ἡγάπησα. ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τά μαρτύρια σου καὶ ἡγάπησεν αὐτά σφόδρα» (Ψαλμ. 118, 166-167) καὶ «ἐπεπόθησα τό σωτήριόν σου Κύριος καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν» (Ψαλμ. 118, 174), ἔγκατέλειπε τόν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, δηλονότι τήν νῆσον Κύπρον καὶ προσέδραμεν εἰς τόν τόπον τοῦ σωτηρίου μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Τόν τόπον δηλαδή τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Τριημέρου Ταφῆς καὶ Άναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο καὶ ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «Τοῦ ἀεί ὄντος τόν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι καὶ προσκυνῆσαι σοφέ· καν τούτῳ γενόμενος ἔκρινας ὅσιον δι' ἀσκήσεως συννεκρωθῆναι, Ὅσιε, τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ μακάριος Γεώργιος ἐπεζήτει τήν «ἀκήρατον καὶ ἄπονον βιωτήν» τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ, τῶν πολιτῶν δηλονότι «τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μενούσης πόλεως», (Ἐβρ. 13,14). Ἐπεζήτει οὗτος, ἵνα ἐνδυθῇ τόν Χριστόν, τόν «φῶς οἰκοῦντα ἀπρόσιτον», (Α' Τιμ. 6,16). Διό καὶ ἐλήλυθεν ἐν τῇ περιχώρᾳ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ, ἀκούων εἰς τό κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου: «ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», (Γαλ. 3,27).

Ἐρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἱερός Φώτιος λέγει: «Τόν Χριστόν καὶ τό Πνεῦμα τό ἄγιον οὐχ ὡς ἴμάτιον ἔξωθεν περικείμενον περιβαλλόμεθα, ἀλλ' ὡς τήν καρδίαν καὶ τούς λογισμούς πληρούμενοί τε φωτός καὶ τό πρόσωπον χάριτος». Ο πληρούμενος δέ τήν καρδίαν αὐτοῦ φωτός καὶ τό πρόσωπον του χάριτος γίνεται ἄγιος κατά τόν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον καὶ αὐτοί ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται ἄγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγώ ἄγιός είμι», (Α' Πέτρ 1, 15-16) κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, παραθέτων ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ

Λευϊτικοῦ (Λευϊτ. 11, 44) ἀφ' ἐνός, καὶ ἀκούων εἰς τήν προτροπήν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἔτέρου, «ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν», (Ματθ. 5,48).

Σημειωτέον ὅτι τό ἄγιοι καὶ τέλειοι ἔσεσθε ἀφορᾶ ὡχί εἰς τήν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἰς τάς ἀγαθάς πράξεις καὶ ἐνεργείας καὶ γενικῶς εἰς ὅλας τάς ἀρετάς. «Καὶ γάρ καὶ ὑμεῖς καίτοι μή δυνάμενοι ὅμοιοι κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, ὅμως ἐξ ἀρετῆς βελτιούμενοι μιμούμεθα τοῦ Θεοῦ», λέγει ὁ Μέγας Αθανάσιος.

«Τό πάσης κακίας ἀλλοτριοῦσθαι, καθώς ἂν ἡ δυνατόν, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ τῶν παρ' αὐτῆς [τῆς κακίας] μολυσμῶν καθαρεύοντας, τοῦτο μίμησίς ἐστιν ὡς ἀληθῶς τῆς θείας τελειότητος, λέγει ὁ ἄγιος Γρηγόριος Νύσσης.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς θείας τελειότητος καὶ ἀγιότητος μιμητής ἐγένετο καὶ ὁ σήμερον τιμώμενος ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος διά τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ ἀγώνων, ὡς ἄλλος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἐν τῇ περιχώρᾳ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου καὶ δῆ ἐν Χοζεβᾶ, κηρύττων διά τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ τήν τοῦ Χριστοῦ ἄκραν ταπείνωσιν καὶ τελείαν αὐτοῦ ἀγάπην. Τοῦτο ἐξ ἄλλου μαρτυρεῖ καὶ ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνῶν καὶ λέγων:

Ἐῦρεν ἡ μονή τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἴδος θοίων καύχημα, σοφεί Γεώργιε· διό βεβιωκότες ἐνθέως, μετά σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ θεσπέσιος Γεώργιος ἀνεδείχθη τῶν μοναζόντων τό σεμνόν ἐγκαλλόπισμα καὶ ἡ μονή αὐτοῦ δηλονότι ἡ τοῦ Χοζεβᾶ «τόπος ἀγιάσματος καὶ ἔξομολογήσεως τῆς μνήμης τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ» κατά τόν ψαλμῳδόν, ἔνθα τό φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ βαπτισθέντος Χριστοῦ ὀδήγησαν πλειάδα ὁσίων καὶ δικαίων μεταξύ δέ αὐτῶν διακρίνονται ὁ συνασκητής τοῦ ἀγίου Γεωργίου Ἰωάννης ὁ γενόμενος Ἐπίσκοπος Καισαρείας καὶ ὁ νέος ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐκ Ρουμανίας ὁρμώμενος, οὗτινος τό ἀφθαρτὸν καὶ εὐώδιάζον λείψανον αὐτοῦ καταγγέλλει τήν πίστιν τῶν ἀλιέων Ἀποστόλων καὶ μαρτυρεῖ τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, τούτεστιν τήν νίκην τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐπί τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀμαρτίας. Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἔορτάζοντες τήν μνήμην τοῦ θοίου Γεωργίου τύχωμεν τοῦ σωτηριώδους φωτός τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν:

«Τόν ἐκ θεοῦ θεόν λόγον, τόν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τόν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοί ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν». Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Μετά τήν ἀπόλυσιν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος παρέθεσε μοναστηριακήν τράπεζαν.

Τήν ἐπομένην, Σάββατον 9^η /22^{αυ} Ιανουαρίου 2022 ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τό προσκείμενον τῇ Μονῇ καὶ προσφάτως ἀνακαλυφθέν Κοιμητήριον τῶν Χοζεβιτῶν ὁσιομαρτύρων, εἰς τό ὁποῖον καὶ ἀνηγέρθη παρεκκλήσιον ἐπί τῇ μνήμῃ αὐτῶν ὑπό τοῦ νῦν ἡγούμενου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου. Ἀναρτᾶται ἡ εἰκὼν τῶν ὁσιομαρτύρων καὶ τοῦ παρεκκλησίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.